

2018 CXXV. zákon

o státní správě

§ 2 [Vládní správní orgány]

(1) Vládní správní orgán:

- a) ústřední orgány státní správy a jejich územní, místní (dále společně: územní) orgány a
- b) orgány místní správy.

(2) Ústřední orgány státní správy:

- a) vláda,
- b) úřad předsedy vlády,
- c) ministerstvo,
- d) ústředí vlády a
- e) ústřední kancelář.

(3) Vládní ústředí:

- a) Ústřední statistický úřad,
- b) Národní agentura pro atomovou energii,
- c) Národní úřad pro duševní vlastnictví a
- d) *

(4) Územními správními orgány jsou správní úřady hlavního města a krajů (dále společně: úřední orgán).

ČÁST DVA

VLÁDNÍ SPRÁVNÍ ORGÁNY

II. KAPITOLA

VLÁDA

§ 5 [Povinnosti předsedy vlády]

(1) Předseda vlády může v rozsahu povinností stanovených ústavou přidělovat úkoly vedoucím orgánů pod kontrolou vlády nebo pod vedením nebo dohledem ministra a může od

nich požadovat informace. Vedoucí orgánu informuje ministra řízení nebo dohledu o definici úkolů nebo o žádosti o informace.

(2) Předseda vlády, jednající v rozsahu povinností stanovených ústavou, může přidělovat úkoly dalším vyšším politickým vůdcům, státnímu tajemníkovi pro správu a náměstkovi státního tajemníka, a může těmto úředníkům uložit povinnost podávat zprávy nebo reportovat o záležitostech v rámci jejich povinností a kompetencí. Hlavní politický pracovník, státní tajemník pro správu a náměstek ministra informují osobu, která je za ni odpovědná, v souladu s tímto zákonem.

§ 6 [Přímá kontrola předsedou vlády]

(1) Vláda může v nařízení, které vydala v původním zákonodárném postavení, také pověřit předsedu vlády, aby řídil určité složky veřejné správy nebo některé ústřední orgány státní správy nebo jejich vedoucí.

(2) Podrobné povinnosti a pravomoci předsedy vlády stanoví nařízení vlády v její původní zákonodárné působnosti.

(3) Pokud jde o povinnosti a pravomoci převedené na předsedu vlády podle nařízení vlády uvedeného v odstavci 2, je právním nástupcem ministerstva v čele s ministrem, který dříve vykonával úkoly a pravomoci, kancelář předsedy vlády, pokud v odstavci 2. konkrétní vládní nařízení nestanoví jinak.

8. § [Kabinet]

(1) Vláda může před zasedáním vlády zřídit vládní kabinet pro řešení prioritních otázek sociální politiky, hospodářské politiky nebo národní bezpečnosti.

(2) Členové kabinetu jsou ministři podílející se na plnění jejich povinností a osoby jmenované předsedou vlády. Osoby trvale pozvané na schůzi vlády, úředníci oprávnění zastupovat ministry vlády a osoby oprávněné zastupovat ostatní členy vlády a stálí hosté jsou jmenováni normativním rozhodnutím vlády o zřízení kabinetu.

§ 9 [Vládní výbor]

(1) Vláda může zřídit vládní výbor pro řízení koordinovaného řešení důležitých úkolů spadajících do působnosti několika ministrů.

(2) Členy vládního výboru jsou ministři podílející se na plnění jejich povinností. Počet osob trvale přizvaných na zasedání vládního výboru, jakož i úředníků oprávněných zastupovat členy výboru a osob oprávněných zastupovat stálé hosty, bude stanoven normativním rozhodnutím vlády o zřízení vládního výboru.

Oddíl 10 [Rada]

(1) Vláda může zřídit další orgány k provádění poradenské nebo konzultační činnosti. Členové rady mohou za svou činnost obdržet honorář.

(2) Členové rady uvedené v odstavci 1 a osoby trvale zvané na jeho zasedání jsou jmenováni normativním rozhodnutím vlády o zřízení výboru.

Oddíl 11 [Další ustanovení]

(1) Normativní rozhodnutí vlády, kterým se zřizuje kabinet nebo vládní výbor, může stanovit, že předseda vlády je také členem kabinetu nebo vládního výboru.

(2) Usnášeníschopný není

a) kabinet a vládní výbor, pokud zákon nebo vládní nařízení nestanoví jinak, a

b) jakýkoli jiný poradní nebo konzultační orgán vlády.

Oddíl 12 [Vládní komisař]

(1) Vláda může normativním usnesením vlády jmenovat vládního komisaře k plnění úkolu spadajícího do působnosti vlády - který není v působnosti ministra nebo ústředí vlády - nebo k plnění úkolu zvláštního významu.

(2) Činnost vládního komisaře řídí předseda vlády nebo ministr jmenovaný usnesením vlády. Odpovědná osoba se může lišit pro každý z úkolů, které má vládní komisař vykonávat.

(3) Vládní nařízení může zmocnit vládního komisaře k řízení činností vedoucích orgánů pod kontrolou vlády, vedoucích organizačních složek orgánů a některých náměstků státních tajemníků.

§ 14 [Premiérský komisař]

(1) Předseda vlády může na základě svého normativního pokynu jmenovat vrchního ministerského komisaře, aby plnil úkoly spadající do oblasti jeho odpovědnosti.

(2) Činnost premiérského komisaře řídí předseda vlády.

(3) Premiérskému komisaři může být svěřena řídicí moc nařízením předsedy vlády podle § 12 odst. 3.

(4) Komisaři premiéra při výkonu jeho činnosti pomáhá sekretariát určený předsedou vlády nebo úřadem předsedy vlády, jak je definováno v normativním pokynu podle odstavce (1). Normativní pokyn podle odstavce 1 může rovněž stanovit, že činnosti premiérského komisaře nebude nápomocen sekretariát.

(5) Za vymáhání práv a povinností vyplývajících z právního vztahu premiérského komisaře a za úhradu nákladů souvisejících s právním vztahem odpovídá ministerstvo nebo úřad předsedy vlády uvedené v pokynu předsedy vlády k jeho jmenování.

§ 15 [Zástupce předsedy vlády]

(1)*

(2) ^{*} Zákaz uvedený v § 3 odst. 9 nebrání předsedovi vlády v tom, aby mu uložil příkaz k výkonu diplomatických, osobních, poradenských nebo jiných úkolů ad hoc jako zástupce předsedy vlády. Předseda vlády může zmocnit zástupce předsedy vlády k použití titulu hlavního poradce předsedy vlády.

(3) Funkční období nesmí přesáhnout funkční období předsedy vlády.

III. KAPITOLA

VLÁDA PRVNÍHO MINISTRA A MINISTERSTVA

§ 19 [Právní postavení a vedoucí ministerstva]

(1) Ministerstvo je ústředním správním orgánem vlády se zvláštní působností pod kontrolou vlády, který působí jako pracovní orgán ministra.

(2) Vedením části kanceláře premiéra, která poskytuje obecnou politickou koordinaci, je vrchní úředník kanceláře premiéra jako ministr.

(3) Ministr vydá v rámci tohoto zákona organizační a provozní předpisy ministerstva a jeho změny normativním pokynem se souhlasem předsedy vlády.

(4) Ministr řídí ministerstvo a řídí činnost státního tajemníka a státního tajemníka pro správu v této oblasti odpovědnosti. Ministr pro politiku správní jakosti a personální politiku a ministr pro obecnou politickou koordinaci mohou přímo řídit činnost zástupce státního tajemníka ministerstva pod jeho vedením.

(5) Podrobné povinnosti a pravomoci ministra stanoví nařízení vlády v její původní zákonodárné působnosti.

(6) Pokud jde o povinnosti a pravomoci přenesené na ministra podle nařízení vlády uvedeného v odstavci 5, je právním nástupcem ministerstvo vedené ministrem, který dříve vykonával tyto povinnosti a působnost, nebo úřad předsedy vlády, pokud nestanoví vládní nařízení uvedené v pododstavci 5 jinak, přebírá úkoly a pravomoci ministerstvo v čele s ministrem.

§ 20 [Ministr bez portfeje]

(1) Povinnosti ministra bez portfeje lze definovat jako výkon povinností, které nespadají do působnosti žádného ministra.

(2) Podrobné povinnosti a pravomoci ministra bez portfeje stanoví nařízení vlády v její původní legislativní působnosti. Činnost ministra bez portfeje je podporována ministerstvem,

které bylo specifikováno v nařízení vlády nebo Úřadem předsedy vlády, jak je uvedeno v tomto zákoně.

(3) Ministrovi bez portfolia pomáhá při výkonu jeho činnosti kabinet působící na ministerstvu uvedeném v odstavci 2 nebo v Úřadu předsedy vlády. V organizačních a provozních předpisech ministerstva uvedeného v odstavci 2 nebo úřadu předsedy vlády mohou být ministři nápomocni státní tajemník, náměstek ministra zahraničí nebo vedoucí jiné organizační jednotky ministerstva uvedeného v odstavci 2 nebo úřadu předsedy vlády.

(4) Ministr bez portfolia může v oblasti své působnosti dávat zvláštní pokyny státnímu tajemníkovi pro správu ministerstva uvedeného v odstavci 2 nebo úřadu předsedy vlády a ministři, náměstkovi státního tajemníka a vedoucímu oddělení, který je ministři nápomocen.

(5) Pokud to není vládním nařízením stanoveno jinak, práva a povinnosti přesunuté na ministra bez portfolia jsou v souladu s nařízením vlády v odstavci 2, a to včetně dalších úkolů, práv a povinností spojených s jejich plněním, ministerstvo v čele s bývalým ministrem nebo úřad předsedy vlády je právním nástupcem ministerstva nebo úřadu předsedy vlády podle odstavce 2.

(6) Podle nařízení vlády uvedeného v odstavci 2 může činnosti ministra bez portfeje, je-li ministr bez portfeje místopředsedou vlády, pomáhat několik orgánů podle odstavce 2.

(7) V případě uvedeném v odstavci 6 může činnosti ministra bez portfolia napomáhat kabinet uvedený v nařízení vlády uvedeném v odstavci 2.

(8) Pokud jde o organizační složky pod výlučnou kontrolou ministra bez portfeje, vykonává práva zaměstnavatele ministr bez portfolia nebo v případě organizačních a provozních předpisů, vrchní úředník ministra bez portfolia.

§ 21 [Výměna ministra]

(1) V případě překážky

a) ministr může být zastoupen státním tajemníkem na základě pravidel organizace a fungování ministerstva, kterému předsedá,

b) ministr bez portfeje může být zastoupen státním tajemníkem ministerstva § 20 odst. 2 nebo úřadem předsedy vlády ve smyslu organizačních a provozních předpisů ministerstva podle § 20 odst. 2 nebo podle předpisů úřadu předsedy vlády.

(2) Při zahájení a kontrasignaci opatření prezidentem republiky a v případě překážek státního tajemníka uvedených v odstavci 1 na zasedání Národního shromáždění

a) v případě, že se ministr nemůže zúčastnit, je zastoupen jiným ministrem, který je stanoven vládním nařízením, kterým se stanoví jeho podrobné povinnosti a pravomoci,

b) v případě, že ministr bez portfeje se nebude mít možnost účastnit jednání, zastoupí ho další ministr jmenovaný vládním nařízením, kterým se stanoví jeho podrobné povinnosti a pravomoci

3. Na základě rozhodnutí orgánů Evropské unie za účasti vlády, s výjimkou orgánů Rady Evropské unie vyžadujících ministerské zastoupení

a) ministr může být zastoupen dalším ministrem jmenovaným vládním nařízením, kterým se stanoví podrobné úkoly a pravomoci, nebo státním tajemníkem ve smyslu odst. 1 písm. *a)* ,

b) ministr bez portfeje může být zastoupen jiným ministrem určeným vládním nařízením, kterým se stanoví podrobné úkoly a pravomoci, nebo státní tajemníkem uvedený v odst. 1 písm. *b)*;

§ 22 [Ministerský komisař]

(1) Ministr může prostřednictvím normativního pokynu jmenovat ministerského komisaře pro plnění úkolů zvláštního významu spadajících do působnosti ministra.

(2) Činnost ministerského komisaře řídí ministr, který jej jmenuje.

(3) Ministerskému komisaři při výkonu jeho činnosti pomáhá sekretariát, který může působit také v kabinetu ministrů. Sekretariát se řídí pravidly sekretariátu náměstka státního tajemníka. Ministr může normativním pokynem podle odstavce 1 stanovit, že činnosti ministerského komisaře nebude nápomocen sekretariát.

§ 28 [Organizační složky]

(1) Ministerstvo se člení na ministerské kabinety, útvary, odbory a sekretariáty, pokud jsou vedeny vedoucím odboru, lze rozdělit na útvary. Na ministerstvu může být kabinet státních tajemníků.

§ 29 [Zvláštní organizační jednotky]

(1) Ministr odpovědný za národní obranu může zřídit jiný organizační útvar, než který je uveden v § 28 odst. 1 pro výkon jeho práv souvisejících se správou maďarských ozbrojených sil na ministerstvu, které vede, a ministr, který řídí vymáhání práva.

§ 42. [Koordinace úkolů územní státní správy]

(1) Úřad vlády koordinuje a usnadňuje územní plnění funkcí vlády v souladu s právními předpisy a rozhodnutími vlády.

(2) Územní pobočky ústředních orgánů státní správy a orgány činné v trestním řízení jsou povinny při výkonu své funkce spolupracovat navzájem i s úřadem vlády. Úřad vlády je při plnění svých úkolů oprávněn požadovat údaje a informace od vedoucích územních poboček ústředních orgánů státní správy.

(3) Územní pobočky ústředních orgánů veřejné správy, s výjimkou státního daňového a celního orgánu, jakož i další orgány a osoby s územní působností vykonávající úkoly veřejné správy a s ohledem na jimi vykonávané úkoly veřejné správy, koordinace.

(4) Pokud zákon nestanoví jinak, územní pobočky ústředních orgánů státní správy, jakož i další orgány a osoby s územní působností vykonávající funkce státní správy, nebo ve vztahu k jimi vykonávaným úkolům státní správy, donucovací orgány a státní daňový a celní úřad podléhají kontrole úřadu vlády.

(5) Pokud se působnost územního orgánu podle odstavců 2 až 4 rozšíří na jinou oblast, než je oblast působnosti úřadu vlády, vykonává působnost úřadu vlády úřad vlády v sídle územního orgánu.

§ 43 [Vysoká škola veřejné správy]

(1) Vysoká škola veřejné správy hlavního města a krajů je stálým fórem usnadňujícím koordinační úkoly úřadu vlády.

(2) Vedoucím hlavní a krajské vysoké školy veřejné správy je vládní komisař; členy jsou generální ředitel, ředitel a vedoucí odborů, vedoucí okresních úřadů (dále: registrátor), vedoucí orgánů jmenovaných vládou orgány a subjekty pozvané vládním komisařem.

(3) Pro usnadnění koordinačních úkolů úřadu vlády může vládní agent v případě potřeby svolat koordinační schůzku hlavního města nebo kraje.

TŘETÍ ČÁST

ŘÍZENÍ SPRÁVY

VI. KAPITOLA

§ 51 [Určení počtu orgánů státní správy]

(1) Vláda s přihlédnutím k návrhu uvedenému v odstavci 3 stanoví v usnesení počet orgánů státní správy.

(2) Vláda s přihlédnutím k návrhu podle odstavce 3 stanoví zařazení pracovních míst patřících zaměstnancům vládního správního orgánu.

(3) Ministr, který vede, řídí nebo dohlíží na správní orgán vlády, může s přihlédnutím ke stanovisku vedoucího orgánu státní správy navrhnout vládě, prostřednictvím orgánu jmenovaného pro správu zaměstnanců státu, počet zaměstnanců a klasifikovat pracovní pozice.

(4) Pokud vládní správní orgán není veden ministrem a není pod vedením nebo dohledem ministra, je vedoucí vládního správního orgánu oprávněn podat návrh podle odstavce 3.

(5) Ministr bez portfolia může podat návrh podle odstavce 3, pokud jde o organizační složky nebo orgány státní správy, které jím jsou spravovány, řízeny nebo na něž dohlíží, po schválení vedoucím orgánu státní správy, který je ministrovi bez portfeje nápomocen, pokud návrh ovlivňuje základní počet a pozice vládního správního orgánu napomáhajícího činnosti ministra bez portfeje.

(6) Při stanovení počtu orgánu státní správy podle odstavce 1 se přihlíží k osobám uvedeným v § 1 odst. 3 a § 54 odst. 3.

§ 52 [Přezkum počtu orgánů státní správy]

(1) Vláda přezkoumá počet orgánu státní správy na základě návrhu podle odstavce 3 uvedeného ve své vyhlášce.

(2) Vláda při přezkumu podle odstavce 1

a) může zvýšit základní počet orgánů státní správy,

b) může snížit základní počet orgánů státní správy,

c) může ponechat základní zaměstnance vládní správy beze změny nebo

d) změnit klasifikaci pracovního místa.

(3) Ministr, který vede, řídí nebo dohlíží na správní orgán vlády, může prostřednictvím orgánu určeného pro správu zaměstnanců státní správy podávat jednou ročně návrh na změnu základního počtu jím vedeného ministerstva a jím spravovaného nebo dozorovaného orgánu vlády.

(4) Ministr, který vede, řídí nebo dohlíží na správní orgán vlády, může kromě ustanovení odstavce 3 iniciovat změnu základního počtu orgánu státní správy z důvodu reorganizace orgánu státní správy nebo změny jeho úkolů.

(5) Na návrh podle odstavců 3 a 4 se přiměřeně použijí odstavce 4 a 5 § 51.

52 / A. § ^{*} [Ukončení pracovních míst základních zaměstnanců vládního správního orgánu]

Pokud vládní správní orgán zanikne nebo je jinak vyloučen z působnosti tohoto zákona, dojde k ukončení funkce zaměstnanců vládního správního orgánu.

VII. KAPITOLA

CENTRALIZOVANÝ PRACOVNÍ SKLAD

§ 53 [Centralizovaný personál]

- (1) Počet pracovních míst patřících centralizovanému personálu stanoví vláda.
- (2) Ministr, který vede, řídí nebo dohlíží na správní orgán vlády, může z podnětu vedoucího orgánu státní správy požádat o pozici z centralizovaného personálu u orgánu určeného pro správu zaměstnanců státní správy.
- (3) Na žádost podle odstavce 2 se přiměřeně použijí odstavce 4 a 5 § 51.
- (4) Obsazení místa patřícího centralizovanému personálu lze povolit rozhodnutím vlády na dobu určitou nebo neurčitou prostřednictvím orgánu určeného pro správu zaměstnanců státní správy.
- (5) Během udělování povolení podle odstavce 4 stanoví vláda klasifikaci pracovní pozice patřící centralizovanému personálu s přihlédnutím ke klasifikačním kategoriím podle § 57 odst. 1 a 2.
- (6) Pokud vláda nerozhodne jinak, místo patřící centralizovanému personálu se s povolením podle odstavce 4 nestává součástí základních zaměstnanců vládního správního orgánu.
- (7) Pro účely zaměstnávání vládního úředníka, který byl dříve zaměstnán na manažerské pozici, může vládní správní orgán požádat centralizované pracovníky o místo administrátora, pokud nemá volné administrativní místo.
- (8) Pravidla a podmínky pro podávání žádostí a hodnocení potřeby místa patřícího centralizovanému personálu stanoví nařízení vlády.

XII. KAPITOLA

FAKULTA MAĎARSKÝCH VLÁDNÍCH ÚŘEDNÍKŮ

§ 76. [Právní postavení maďarských vládních úředníků]

- (1) Fakulta maďarských vládních úředníků (dále jen „MKK“) je odborným orgánem veřejné správy státních úředníků a samosprávy.
- (2) MKK je právnická osoba.
- (3) MKK funguje na základě povinného členství. Vládní úředník se po jmenování do funkce stává členem MKK.
- (4) Členství nevylučuje další členství v komoře.
- (5) Organizaci MKK tvoří reprezentativní a správní orgány, jakož i úředníci a správní orgány.
- (6) Hlavním představitelem a rozhodovacím orgánem MKK je Národní shromáždění delegátů.

(7) Hlavním správním orgánem MKK je Národní předsednictví (dále jen „předsednictví“).

8. Členové předsednictva:

- a) předseda, místopředsedové;
- b) předseda dozorčí rady s právem jednání;
- c) předseda Národní etické komise.

(9) Předseda vykonává zastoupení MKK samostatně a může delegovat své pravomoci způsobem uvedeným ve stanovách. Předsedovi pomáhá maximálně pět místopředsedů volených Národním shromážděním delegátů. V této funkci má předseda nárok na plat a příspěvky státního tajemníka. Předseda je zproštěn svých povinností ve službách vlády a nemá v této souvislosti nárok na žádný plat ani jiný příspěvek.

(10) Předseda řídí činnost národní kanceláře MKK (dále jen „národní kancelář“) a generálního tajemníka vedoucího národní kancelář.

(11)

§ 77 [Úkoly a pravomoci MKK]

(1) MKK plní své úkoly prostřednictvím své národní organizace, která funguje v hlavním městě i na úrovni krajů (dále společně: územní úroveň).

(2)

(3) MKK

a) chrání autoritu Fakulty maďarských vládních úředníků, zájmy jejích orgánů a členů a práva vládních úředníků;

b) stanoví podrobná pravidla profesní etiky, zavádí systém etických postupů a provádí etické postupy;

c) na žádost státního úředníka vydává etická osvědčení členům MKK, které potvrzují, že proti tomuto členovi není vedeno žádné etické řízení a nepodléhá etickému trestu;

d) podílí se na přípravě právních předpisů týkajících se odborných zkoušek požadovaných od státních úředníků a ovlivňující MKK, což ovlivňuje zaměstnávání a podmínky výkonu povolání vládních úředníků;

e) může vydávat stanoviska

ea) ve věcech souvisejících se státní správou,

eb) v souvislosti s ustanoveními rozpočtu centrálního a sociálního zabezpečení týkajících se vládních úředníků a

ec) v souvislosti se zásadními záležitostmi týkající se správy administrativních zaměstnanců a osobních příspěvků;

f) může ve vládě iniciovat tvorbu nebo změnu právních předpisů týkajících se životních a pracovních podmínek, zaměstnaneckých podmínek a výkonu povolání státních úředníků;

g) vykonávat jakékoli právo na doporučení v jakékoli záležitosti v rámci svého poslání a působnosti;

h) může iniciovat změny v právu ministra spravedlnosti v souvislosti s právem týkajícím se státní služby;

i) stanoví svůj jednací řád;

j) vede záznamy o svých členech a orgánech;

k) stanovuje a uděluje ceny jako uznání za nadstandardní práci;

l) může iniciovat udělení ceny nebo jiného uznání vládě, ministrovi odpovědnému za politiku správní kvality a personální politiku nebo vedoucímu příslušného orgánu, jak je stanoveno v nařízení vlády;

m) pořádá odborné konference, vědecká setkání, přípravná školení;

n) může vydávat a posuzovat výběrová řízení a vydávat publikace týkající se rozvoje veřejné správy, sjednocení její praxe, zavedení příkladných administrativních pracovních metod a zachování jejích tradic;

o) poskytovat welfare, sociální a jiné přednostní služby svým členům;

p) účastní se jako pozorovatel zkoušek a dalšího vzdělávání úředníků vlády a případně zahájí právní a jiná opatření;

q) deleguje člena na College of Administrative Training;

r) sestavuje svůj roční rozpočet, schvaluje zprávu o plnění ročního rozpočtu podle zákona o účetnictví;

s) plní všechny úkoly uložené MKK zákonem nebo nařízením vlády.

(4) Vedoucí orgánu státní správy s působností metropolitní nebo krajskou je povinen vyžádat si stanovisko MKK působícího na územní úrovni k regulaci práce vládních úředníků o práci, pracovní době a době odpočinku, odměnách a příspěvcích vládních úředníků. MKK působící na územní úrovni je oprávněn vydat stanovisko k opatření zaměstnavatelů přijatého vládním správním orgánem s působností kraje, v hlavním městě nebo jeho návrh týkající se skupiny státních úředníků a v této souvislosti zahájí konzultaci.

(5) Vládní správní orgán není povinen poskytovat informace nebo konzultovat, pokud by to mohlo mít za následek zveřejnění skutečnosti, informace, řešení nebo údajů, které by ohrožily zájmy nebo provoz veřejné služby nebo oprávněné zájmy nebo provoz státního správního orgánu.

(6) Člen MKK nesmí v žádném případě prozradit žádné skutečnosti, informace, řešení nebo údaje, o kterých se dozvěděl odkazem na zacházení s důvěrnými legitimními nebo utajovanými údaji v rámci ochrany oprávněných zájmů nebo provozu státní správy a zájmů nebo provozu veřejné služby veřejnosti a nesmí je žádným způsobem používat mimo dosažení účelů uvedených v tomto zákoně.

(7) Člen MKK může zveřejnit informace získané při výkonu své činnosti pouze bez ohrožení oprávněných zájmů nebo činnosti orgánu státní správy a zájmů a fungování veřejné služby a bez porušení práv jednotlivce.

(8) Registr členů MKK - v IT systému provozovaném společností NISZ National Infocommunication Service Private Limited Company - je veden Národním úřadem.

77 / A. § (1) Aby byl zajištěn nepřetržitý provoz MKK, je MKK povinna do 15. ledna každého roku předložit doklady nezbytné pro podporu převodu provozního grantu stanoveného zákonem o centrálním rozpočtu. Správce rozpočtové kapitoly oprávněný poskytnout provozní dotaci poskytne částku grantu MKK každý rok do 30. ledna.

(2) Zaměstnanci Národního úřadu, s výjimkou generálního tajemníka, jsou zaměstnání u ústředního správního orgánu vlády, který je řízen správcem rozpočtové kapitoly oprávněným poskytovat provozní podporu MKK.

(3) Materiální podmínky nezbytné pro provoz MKK zajistí správce rozpočtové kapitoly oprávněný poskytovat provozní podporu MKK.

77 / B. § (1) MKK se může v jakékoli věci týkající se jeho úkolů a působnosti obracet na vedoucího státního orgánu příslušného v dané věci a

a) požadovat informace, údaje, rozhodnutí o profesní nebo právní otázce (dále společně: informace);

b) může předložit návrh, zahájit akci;

c) může vyjádřit stanovisko nebo zahájit změnu nebo zrušení činnosti orgánu, který řídí, nebo právních předpisů, regulačních orgánů nebo jiných rozhodnutí orgánu veřejného práva, které vydal.

(2) Požádaný orgán odpoví na žádost MKK do třiceti dnů. Pokud informace nebo reakce nebo opatření nespádají do pravomoci požádaného orgánu, předá žádost do osmi dnů příslušnému orgánu a současně o tom uvědomí MKK.

§ 78 [Pravidla správy údajů souvisejících se členstvím]

(1) Vládní správní orgán informuje určený orgán MKK o vzniku a ukončení služebního poměru nejpozději do patnácti dnů.

(2) Člen MKK se může u určeného orgánu odvolat proti registraci, nezapsání do rejstříku nebo výmazu z rejstříku. Pro odvolání proti rozhodnutím nebo opomenutí souvisejícím s registrací, Ákr. platí.

(3) MKK vede záznamy o výsledcích etických postupů uvedených v § 77 odst. 3 písm. B).

(4) Za účelem plnění úkolů uvedených v § 77 odst. 3 MKK spravuje údaje z datového rozsahu základního rejstříku veřejné služby podle *přílohy 3* a pouze údaje generované v souvislosti s právy a povinnostmi vyplývajícími z členství, jak jsou stanoveny v bodech III.6, IV.1, V.1-2, 5 a 8, pokud jde o předchozí vládní a veřejnoprávní vztah. Údaje spravované MKK předá orgánu MKK orgán státní správy ke dni uvedenému v odstavci 1. Zpracované údaje budou vymazány pět let po ukončení členství.

XXVI. KAPITOLA

PREMIÉR

§ 188 [Podmínky pro volbu předsedy vlády]

Všechny osoby bez rejstříku trestů, které mohou být zvoleny při volbě členů parlamentu, mohou být navrženy a jmenovány předsedou vlády.

§ 189 [Ukončení funkčního období předsedy vlády]

(1) Předseda vlády může rezignovat z funkce písemným prohlášením adresovaným prezidentovi republiky.

(2) Funkční období předsedy vlády končí odstoupením. Pro ukončení funkčního období není potřeba potvrzení o jeho přijetí prezidentem.

(3) Prezident republiky neprodleně informuje Národní shromáždění o rezignaci předsedy vlády.

(4) Pokud je funkční období předsedy vlády ukončeno z důvodu uvedeného v čl. 20 odst. 2 písm. E) Ústavy, oznámí to předseda Národního shromáždění Národnímu shromáždění.

Oddíl 191 [Hlasování o důvěře]

(1) Návrh na vyslovení důvěry a návrh na vyslovení nedůvěry předsedovi vlády se podává předsedovi Národního shromáždění.

(2) Předseda vlády nesmí odstoupit ode dne podání návrhu podle odstavce 1, dokud o něm nebude rozhodnuto.

(3) V případě vyslovení důvěry podle čl. 21 odst. 4 Ústavy se konečné hlasování o návrhu předloženém vládou uskuteční beze změny.

§ 195 [Výhody bývalého předsedy vlády]

(1) Bývalého předsedu vlády jmenuje Ksztv. Kromě dávek uvedených v oddíle 13 má nárok na dávky uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Bývalý předseda vlády má po skončení svého funkčního období nárok na používání osobního automobilu po celou dobu svého funkčního období, k čemuž policie poskytne osobní automobil a řidiče.

(3) Bývalý předseda vlády má po skončení svého funkčního období nárok na dvoučlenný sekretariát, který mu bude poskytován ministrem pro kvalitu správy a personální politiku. Osobní a materiální podmínky zaměstnání sekretariátu stanoví ministr pro kvalitu správy a personální politiku.

(4) Výhody bývalého předsedy vlády uvedené v této části

a) odměna vyššímu politickému vůdci přijatému bez právního základu,

b) jako podmínku výhody splnění povinnosti deklarovat aktiva po skončení mandátu a

c) povinnost poskytnout informace nezbytné k uplatnění nároku na dávky platí.

(5) Bývalý premiér nebude mít nárok na dávky uvedených v odstavcích (2) a (3) Jestliže jeho nebo její funkční období bylo ukončeno z důvodů uvedených v článku 20 (2), *(f)* a *(g)* Ústavy.

XXX. KAPITOLA

PŘÁVNÍ PŘEDPISY POLITICKÉ SLUŽBY PORADCE

§ 214 [Vztah politické služby politického poradce a hlavního poradce]

(1) Politický poradce a hlavní poradce (pro účely tohoto oddílu dále společně: politický poradce)

a) na ministerstvu vedeném ministrem odpovědným za politiku kvality správy a personální politiku, za činnost předsedy vlády a za přípravu rozhodnutí vlády,

b) na ministerstvu vedeném ministrem odpovědným za obecnou politickou koordinaci, za činnost předsedy vlády a za přípravu rozhodnutí vlády,

c) v kabinetu ministrů pro činnost ministra,

d) v kabinetu ministra nebo, pokud to není možné, v sekretariátu ministra pro činnost ministra provádět přímo související úkoly.

(2) Jmenování politického poradce se uskuteční na funkční období předsedy vlády, ministra nebo státního tajemníka, nebo v případě ukončení funkce na funkční období předsedy vlády, ministra nebo státního tajemníka.

(3) V kabinetu ministrů nebo kabinetu státních tajemníků může být zřízeno maximálně 15 politických poradních míst, není-li to možné, v sekretariátu státního tajemníka.

(4) Ustanovení tohoto zákona o státní službě se vztahují na politickou službu politického poradce, s výjimkami stanovenými v této kapitole.

(5) Politický poradce nepodléhá státní službě

a) dobu jmenování,

b) výběrem,

c) odstupné,

d) změnou právního vztahu,

e) s platem,

f) dodatečná dovolená, s výjimkou dodatečné dovolené podle § 128 odst. 8 a § 155,

g) hodnocení výkonu,

h) školení, další vzdělávání a

i) uznání práce a služeb

(6) Politický poradce může vykonávat základní a specializované správní zkoušky v souladu s pravidly platnými pro vládní úředníky. Náklady na zkoušky nese politický poradce, které může převzít vládní správa.

§ 215 [Výkon pravomoci zaměstnavatele nad politickým poradcem]

Politický poradce pro práva zaměstnavatele

a) v případě podle § 214 odst. 1 písm. a) ministr odpovědný za správní politiku kvality a personální politiku,

b) v případě podle § 214 odst. 1 písm. b) ministr odpovědný za obecnou politickou koordinaci,

c) v případě podle § 214 odst. 1 písm. c) ministr,

d) v případě podle § 214 odst. 1 písm. d) státní tajemník

ČÁST DESÁTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Oddíl 280 [Výkladová ustanovení]

(1) Pro účely tohoto zákona

1. *základní číslo*: počet pozic zřízených pro orgán státní správy vládou na základě veřejných funkcí orgánu státní správy s přihlédnutím k návrhu ministra vedoucího, řídícího nebo dohlížejícího na orgán státní správy